

К О Н П Р И Ј А Т Е Л О Т

Одпатувај ако ти е мама,
ако мечаш - одпатувај пак. ...
Возот-патник во ноќната мрача
до небото расфрлува траг.

Светла нитка... како галеб летнат,
како шепот и сонлив и тих.
Пријателе, тава нитка светна
утринава и во твојот стих.

Пријателе, пријателе далеку!
Пијан одам од копнеж и мед.
Зар е важно дали ~~или~~ ^{или} зората залез
или зора по ~~одпувај~~ ^{одпувај} блед?

Знам јас добро зошто ноќе трагаш
и што трагаш и зошто си сам,
и за твојта неизмерна тага
пријателе, пријателе, знам.

Светот - свет е, а ти - крв и рана,
кој го слути твојот жеден плам,
кој ја слути душата-фонтана
кога ноќе со неа си сам?!

Одпатувај ако ти е мама,
ако мечаш - одпатувај пак.
Возот-патник, пријателе сачан,
нов и светол не расфрла траг!